

Nr 444

L a g

om ändring i konkurslagen (1921: 225);

given Stockholms slott den 29 juni 1970.

Vi GUSTAF ADOLF, med Guds nåde, Sveriges, Götes och Vendes Konung, göra veterligt: att Vi, med riksdagen¹, funnit gott förordna, att 12, 17 och 123 §§ konkurslagen (1921: 225) skall ha nedan angivna lydelse.

12 §.²

Upptages borgenärs — — — delgivas gäldenären.

I fråga om delgivning av konkursansökning äge vad om delgivning av stämning i tvistemål är stadgat motsvarande tillämpning. Delgivning enligt 15 § första stycket delgivningslagen (1970: 428) må ske även då gäldenären vistas å känd ort utom riket och delgivning eljest ej kan med laga verkan ske här i riket samt konkursdomaren med hänsyn till ortens avlägsenhet eller andra omständigheter finner det icke skäligen böra krävas, att delgivningen verkställs utom riket. Delgivning skall verkställas så skyndsamt omständigheterna medgiva.

Sker delgivning enligt 15 § delgivningslagen, skall konkursdomaren tillse, att gäldenärens egendom varder satt under säker vård; kostnaden härför skall gäldas av borgenären.

17 §.³

Nu är konkursansökning gjord av borgenär, och dör gäldenären, utan att han den medgivit; har ej målet hänskjutits till rätten, varde dödsboet förelagt att till konkursdomaren inkomma med förklaring över ansökningen inom fjorton dagar från delfåendet. Medgiva, i fall då dödsbo ej står under förvaltning av boutredningsman, ej samtliga dödsbodelägare ansökningen och skall förty densamma prövas av rätten, varde, där någon dödsbodelägarers vistelseort är okänd eller dödsbodelägare uppehåller sig å avlägsen utrikes ort, sådan delägare särskilt kallad enligt 15 § första stycket delgivningslagen. Är målet, då gäldenären dör, redan hänskjutet till rätten, varde dödsboet kallat att inför rätten yttra sig över ansökningen, och gälle beträffande frånvarande delägarers kallande vad nyss sagts. Söker borgenär, att avliden gäldenärs bo skall avträdas till konkurs, skall i fråga om ansökningens delgivning med dödsboet och delägarers kallande till rätten tillämpas vad i första och andra punkterna föreskrivits.

123 §.⁴

Borgenär, som — — — i konkursen.

Borgenär, varom i första stycket förmåles, vare, där det äskas, pliktig att fästa sin fordran med sådan ed, som i 116 § sägs. Å edgången skola föreskrifterna i 116—119 §§ äga motsvarande tillämpning; dock skall beträffande tiden för edgångsyrkandes framställande gälla, att det må väckas intill

¹ Prop. 1970: 13, 1LU 17, rskr 101.

² Senaste lydelse 1969: 805.

³ Senaste lydelse 1960: 162.

⁴ Senaste lydelse 1946: 809.

dess borgenären uppburit betalning för sin fordran, och må delgivning av edgångsföreläggande ej ske enligt 15 § delgivningslagen. Edgångsyrkandet vare förfallet, där ej underrättelse, som i 118 § första stycket sägs, eller annat bevis, att edgångsföreläggande meddelats, kommit rättens ombudsman tillhanda innan kungörelse om framläggande av slututdelningsförslag utfärdats.

Försummar borgenären — — — 6 kap. stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1971.

Det alla som vederbör hava sig hörsamligen att efterrätta. Till yttermera visso hava Vi detta med egen hand underskrivit och med Vårt kungl. sigill bekräfta låtit.

Stockholms slott den 29 juni 1970.

GUSTAF ADOLF

(L. S.)

(Justitiedepartementet)

LENNART GEIJER

